

ΛΟΥΚΕΤΟ

λουκέτο, το, ουσ. [<ιταλ. loucheto < αρχ. γερμαν. lok], το λουκέτο·

- **βάζω λουκέτο**, **α.** κλείνω οριστικά μια δουλειά ή επιχείρηση, πέφτω έξω, χρεοκοπώ: «δεν είχε το μυαλό του στη δουλειά, γι' αυτό κι έβαλε λουκέτο». **β.** διακόπτω προσωρινά τη λειτουργία ενός μαγαζιού, μιας επιχείρησης: «η Αστυνομία έβαλε λουκέτο στο μαγαζί, γιατί δεν πληρούσε τους όρους ασφαλείας»·

- **βάλε λουκέτο** (ενν. στο στόμα σου), (απειλητικά ή συμβουλευτικά) πάψε να μιλάς, μη μιλάς: «βάλε λουκέτο, ρε παιδάκι μου, γιατί μας πήρες το κεφάλι με την πολυλογία σου! || βάλε λουκέτο, όταν μιλάει αυτός ο άνθρωπος, γιατί ξέρει πιο πολλά από σένα»·

- **έχει λουκέτο στο στόμα του**, δεν ανοίγει το στόμα του να μιλήσει, δε μιλάει καθόλου: «δεν έχω ακούσει ακόμη τη φωνή του, γιατί έχει λουκέτο στο στόμα του»·

- **μπήκε λουκέτο**, (για μαγαζιά ή επιχειρήσεις) έκλεισε οριστικά, χρεοκόπησε: «ήταν μεγάλη επιχείρηση, αλλά από διάφορους κακούς χειρισμούς μπήκε λουκέτο»·

- **πάω για λουκέτο**, οδηγούμαι σε χρεοκοπία: «πώς να μην πάει για λουκέτο, αφού έχει συνέχεια το μυαλό στα γλέντια και στα ξενύχτια;»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας